

Regeringens proposition

1991/92:16

Forskning om den offentliga sektorn

Prop.
1991/92: 16

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Föredragande vid regeringssammanträdet har varit chefen för civildepartementet.

Stockholm den 29 augusti 1991

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Bengt K.Å. Johansson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en fördelningsplan för de medel om 7 500 000 kr. till forskning om offentlig sektor, som har anvisats för budgetåret 1991/92 under civildepartementets anslag Utredningar m.m. Vidare föreslås riktlinjer för resursförstärkningar till forskning om offentlig sektor under budgetåret 1992/93.

Förslagen innebär att de resurser för forskning om offentlig sektor som riksdagen anvisade i beslutet om forskningspolitiken (prop. 1989/90: 90 FiU 28, rskr 329) fördelas till

- Ett nytt forskningscentrum i Stockholm.
- Ett nytt forskningscentrum i Göteborg.
- Ett nationellt forskningsprogram administrerat av Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet (HSFR) öppet för forskare vid samtliga universitet och högskolor.

Vart och ett av centra föreslås för budgetåret 1992/93 få 4 miljoner kronor och HSFR 9,5 miljoner kronor. Regeringen anger att HSFR med förtur bör undersöka förutsättningarna för ett statsvetenskapligt forskningsprogram.

Regeringen konstaterade i 1990 års proposition om forskning (Prop. 1989/90: 90, s.90) att FoU för att utveckla den offentliga sektorn fortfarande är mycket begränsad, bortsett från försvaret och det medicinska området, trots att forskning om den offentliga sektorn har varit ett prioriterat område i forskningspropositionerna under hela 1980-talet. Det gäller särskilt FoU för att utveckla den kommunala sektorn. Insatserna är dessutom utspridda över olika discipliner, sektorsorgan och myndigheter.

Regeringen ansåg att de ansvariga för produktionen inom tjänstesektorn – privata och kooperativa företag, kommuner och landsting – måste öka sina insatser kraftigt för forskning och utvecklingsarbete. Regeringen uttalade (s.452) att kommuner och landsting har ansvar för huvuddelen av den offentliga sektorns verksamheter. Detta talar för att de också tar ansvar för det utvecklingsarbete som syftar till att förbättra den egna verksamheten.

Staten borde, enligt regeringen, liksom hittills ta huvudansvaret för den mer grundläggande forskningen om den offentliga sektorns funktionssätt liksom för forskarutbildning inom relevanta vetenskapsområden. Regeringen förklarade sig ha för avsikt att under budgetåret 1990/91 låta utföra ett programarbete avseende forskning om den offentliga sektorn.

Regeringen angav i propositionen att det föreslagna programarbetet i huvudsak skulle inriktas på grundläggande forskning och forskarutbildning som är relevant för den offentliga sektorn. Programarbetet skulle huvudsakligen gälla grundläggande forskning om den offentliga sektorns ledning, styrning, organisation och utvärdering. I programarbetet skulle även undersökas om den statliga sektorforskningen kan ge större uppmärksamhet åt den offentliga sektorns allmänna förnyelse.

För att bekosta programarbetet föreslog regeringen att under trettonde huvudtitelns reservationsanslag Utredningar m. m. skulle anvisas 500 000 kr. utöver vad som föreslagits i budgetpropositionen (prop 1989/90: 100, bil.15) för budgetåret 1990/91. Regeringen förespråkade att ytterligare 7 000 000 kr. skulle tillföras budgetåret 1991/92 för planering och inledande forskningsinsatser och för budgetåret 1992/93 ytterligare 10 000 000 kr., dvs. ett sammanlagt belopp om 17 500 000 kr. vid periodens slut.

Riksdagen beslutade att bifalla finansutskottets hemställan att tillstyrka förslagen i propositionen. (1989/90: FiU28, rskr 329).

I budgetpropositionen år 1991 (prop. 1990/91: 100, bil. 15) togs under anslaget Utredningar m. m. upp det belopp för forskning om offentlig sektor som för budgetåret 1991/92 angetts i 1990 års proposition om forskning. I det angivna beloppet på 7 500 000 kr. ingår som en reservation de 500 000 kr. som anvisats för budgetåret 1990/91. Regeringen förklarade sig ha för avsikt att återkomma till riksdagen med förslag om hur dessa medel skulle fördelas.

Efter bemyndigande av regeringen tillkallade chefen för civildepartementet den 2 juli 1990 en särskild utredare för att utreda forskningen om den offentliga sektorn. Utredaren överlämnade i april 1991 sitt betänkande (SOU 1991: 36) Ny kunskap och förnyelse. Utredarens sammanfattning av betänkandet återfinns i bilaga 1.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstan-

2. Offentlig sektor som forskningsområde

2.1 Den offentliga sektorns kunskapsbehov

Det pågår idag ett omfattande förändrings- och förnyelsearbete inom den offentliga sektorn. Detta arbete kan förväntas bli ännu intensivare under resten av 1990-talet. Förnyelsen påverkar direkt eller indirekt den politiska demokratin, de administrativa styrsystemen och välfärden. Den kännetecknas bl.a. av en strävan mot ökad individuell valfrihet, främjande av olika effektivitetsvärden och utveckling av nya modeller för politisk styrning.

Förnyelsearbetet sker i en samhällsekonomisk situation där det ställs allt större krav på kreativitet för att uppnå de välfärdspolitiska målen. I det faktiska förändringsarbetet i kommuner, landsting och statliga verksamheter framträder också i allt större utsträckning nya former för att finansiera och producera tjänster. Det blir allt vanligare att privata och kooperativa institutioner medverkar i den offentliga sektorns tjänsteproduktion. För den offentliga sektorn gäller också alltmer marknadsliknande förutsättningar.

Mycket talar för att de viktigaste förändringsimpulserna under 1990-talet kommer ifrån den europeiska omgivningen. Det är fortfarande oklart vad anpassningen till EG exakt kommer att innebära för det politiska systemet och för den offentliga sektorn. Det är dock ingen tvekan om att generella förändringstendenser i Europa också påverkar hur vi i Sverige utformar samhällsorganisationen och välfärdssystemen.

Förändringarna och förnyelsen skapar ett kunskapsbehov, vilket till en del kan tillgodoses genom befintlig kunskap. Till betydande del handlar dock behovet om ny kunskap, vilken kan genereras genom ytterligare forskning.

Denna forskning bör präglas av såväl inomvetenskaplig betydelse som samhällsrelevans. Forskningen skall kunna erbjuda problematiseringar och en fördjupad förståelse och därigenom bidra till att underlag skapas för lösningar av problem av olika slag.

Det finns emellertid en viss konflikt mellan å ena sidan den offentliga sektorns behov av forskningsbaserad kunskap inför starka förändringskrav och å andra sidan grundforskningens behov av att vara fri och obunden.

Det är viktigt att forskare garanteras en hög grad av frihet vid val av problemställningar, metoder och tolkningar av data. Men det hindrar inte att problemställningarna kan växa fram i en dialog med praktiker av olika slag. Med en sådan dialog är risken mindre för att den inomvetenskapliga styrningen leder forskningen för långt bort från de problemställningar som inte minst praktiker har att hantera.

Dessutom kräver den snabba och dynamiska utvecklingen inom offentlig sektor tillämpning av andra forskningsmetoder än de som tidigare traditionellt har tillämpats. Förändringsarbetet får allt mer inslag av experimenterande och prövning av nya system för styrning och ledning av offentlig verksamhet. Det kräver bl.a. en kontinuerlig uppföljning av och samspel med den studerade verksamheten.

Forskningen om den offentliga sektorn kan knappast täckas av ett enda program för grundforskning. Regeringen förutsätter därför att såväl grundforskning som tillämpad forskning om den offentliga sektorn kommer att bedrivas i betydande utsträckning även utanför ramen för det program som föreslås i propositionen, kanske med andra frågeställningar och vetenskapliga ansatser.

2.2 Forskningens organisation och finansiering

Det finns en rad forskningsfinansierande organ som stöder forskning om offentlig sektor. Hit hör främst humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet, statens råd för byggnadsforskning och arbetsmiljöfonden. Även Riksbankens jubileumsfond och det nya socialvetenskapliga forskningsrådet är betydande finansiärer. Myndigheter som universitets- och högskoleämbetet, skolöverstyrelsen, energiverket och naturvårdsverket har också bidragit med begränsade insatser inom området.

I början av 1980-talet blev forskning om den offentliga sektorn ett av statsmakterna prioriterat forskningsområde. I 1982 års forskningsproposition uttalade det föredragande statsrådet (prop 1981/82: 106 s. 46) att forskning om den offentliga verksamheten skulle komma att kräva betydande insatser av framför allt samhällsvetenskaplig forskning. De satsningar som gjordes gällde främst inrättande av tjänster med inriktning på olika aspekter av den offentliga sektorns verksamhet och ansvarsområden.

Regeringen inrättade under den första halvan av 1980-talet flera organ för att stimulera forskning om offentlig sektor. Det gällde expertgruppen för studier om offentlig ekonomi (ESO) och delegationen för forskning om offentlig sektor.

ESOs uppgift har främst varit att bevaka forskning och utveckling inom området, förmedla information t.ex. genom kunskapsöversikter, utföra mindre undersökningar i egen regi och ge impulser till forsknings- och utvecklingsinsatser rörande skilda offentligekonomiska problem. Man har låtit genomföra en mängd kartläggningar och kunskapsöversikter och framfört idéer inom området offentlig ekonomi.

Delegationen för forskning om den offentliga sektorn tillkom med stöd av riksdagens beslut år 1984 (prop. 1983/84: 107 bil.10, UbU28, rskr. 401). Dess verksamhetsområde inriktades i första hand på övergripande frågor som rörde folkstyrelsen samt kommunernas, landstingskommunernas och den statliga sektorns roll i samhällsutvecklingen. Delegationen fick till en början inte några egna resurser att fördela utan prioriteringar och anslagsbeslut skulle liksom dittills ankomma på andra organ.

Delegationen behandlades på nytt av riksdagen i samband med 1987 års forskningspolitiska beslut (prop. 1986/87: 80, bil.11, FiU 26, rskr 283). Delegationen fick nu möjlighet att finansiera forskning för att förbättra situationen inom eftersatta områden. En överenskommelse träffades mellan regeringen och de båda kommunförbunden om att man för olika forskningsinsatser under en treårsperiod tillsammans skulle anslå 10 milj. kr., varav regeringen och förbunden skulle svara för hälften var.

Forskningsdelegationens verksamhet upphörde den 1 juli 1990. Chefen

för civildepartementet beslutade den 4 juni 1991 att inrätta en arbetsgrupp (C 1991: A) för samverkan mellan stat och kommun om forskningsfrågor. Till gruppens uppgift hör bl.a. att följa upp de forskningsprojekt som erhållit stöd från forskningsdelegationen. Arbetsgruppen skall särskilt uppmärksamma formerna för information om forskningsresultaten.

Både Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet har kraftigt ökat sina forsknings- och utvecklingsinsatser. Svenska kommunförbundet har inrättat ett särskilt FoU-råd och man har för åren 1991 och 1992 avsatt totalt 20 milj. kr till nya FoU-projekt. Landstingsförbundet har beslutat att avsätta 15 milj. kr för FoU-ändamål.

2.3 Avgränsning av forskningsområdet

Huvuddelen av forskningen om den offentliga sektorn bedrivs inom högskolan och då i huvudsak inom universitetens samhällsvetenskapliga fakulteter. Forskningen har särskilt byggts upp inom disciplinerna statsvetenskap, företagsekonomi, nationalekonomi och sociologi/socialt arbete. Men forskning av stor betydelse i detta sammanhang finns även inom juridiska, humanistiska och andra ämnesområden.

När det gäller avgränsningen av vad forskning om offentlig sektor omfattar har utredaren delat in forskningsområdet i tre delområden;

- folkstyrelse,
- förvaltning och
- offentlig problemlösning.

Med folkstyrelse avses den demokratiska processen, dess strukturer och värdefundament. Frågor om konstitution, politiska konflikter, politiskt deltagande, representativitet, styrning och legitimitet är centrala.

Med förvaltning åsyftas utformningen av politikens genomförande genom regler, organisation, ledning och materiella resurser. Frågan om bästa modell för att uppnå ett givet politiskt mål är central.

Med problemlösning avses politikens roll i samhället för att lösa gemensamma problem och vilken framgång som uppnås. Metoderna kan vara service, transfereringar och regleringar. Mycket av detta faller inom sektoriella insatser. Inom detta område faller även utvärderingar av välfärdspolitik.

Enligt utredarens beräkningar finns det ett 50-tal professorer som helt eller delvis forskar om den offentliga sektorn. Inemot hälften av dessa professorer har sin forskning inriktad på förvaltning. Drygt en tredjedel studerar sektorsövergripande aspekter på offentlig problemlösning och drygt en fjärdedel arbetar med folkstyrelsefrågor. Det exakta antalet är svårt att ange eftersom delområdena överlappar varandra och en professor kan bedriva forskning inom flera av dessa. Därtill kommer de betydande forskningsinsatser som utförs av högskolelektorer och forskarassistenter.

Till denna bild måste läggas de insatser som skett i stora program under åren, vilka inte minst har fördjupat analysen av offentlig problemlösning och folkstyrelsen. Särskilt kan framhållas Kommunaldemokratiska forskningsgruppen, som i slutet av 1970-talet utvärderade kommunindelningsreformen, och maktutredningen under senare delen av 1980-talet.

Regeringens förslag: Medel ställs till förfogande för två forskningscentra i Stockholm respektive Göteborg vilka skall organisera tematiskt koncentrerad och mångvetenskaplig grundforskning. Forskningen skall avse olika aspekter på styrning, ledning, organisation samt utvärdering av offentlig sektor.

För budgetåret 1991/92 bör vart och ett av dessa centra få disponera 1 500 000 kr.

För budgetåret 1992/93 bör vart och ett av dessa centra få disponera ytterligare 2 500 000 kr., dvs. en total ram på 4 000 000 kr.

Utredarens förslag: Överensstämmer med vårt förslag utom vad gäller finansieringen. Utredaren föreslår att en större andel av de totala resurserna för forskningsprogrammet anslås direkt till centra.

Remissinstanserna: Nästan samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget om att inrätta två mångvetenskapliga forskningscentra i Stockholm och Göteborg under en tidsperiod av tolv år.

Bara Riksrevisionsverket avstyrker utredarens förslag. Verket pekar i stället på möjligheten att lägga medlen på ett nytt forskningsinstitut eller på att göra forskningsprogrammet till en självständig enhet med eget råd och projektanställda forskare. *Styrelsen för teknisk utveckling* och *LO* anser att innan två mångvetenskapliga forskningscentra tillskapas bör humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet (HSFR) ges i uppdrag att i fortsatt dialog med andra forskningsfinansierande organ och med forskare successivt utforma planer och ta ställning till om och i så fall vilka centra som skulle behöva tillskapas.

Även om de flesta remissinstanserna är positiva till utredarens förslag har flera remissinstanser förslag på ytterligare centra.

Några remissinstanser har också synpunkter på den av utredaren föreslagna forskningsinriktningen vid centra. Några pekar i allmänna ordalag på andra angelägna forskningsbehov inom den offentliga sektorn. Andra är tveksamma till den inriktning mot grundforskning som föreslås.

Några remissinstanser är kritiska mot den starka inriktningen på statsvetenskap och företagsekonomi vid de föreslagna centrumbildningarna.

Skälen för regeringens förslag: Utbyggnaden av forskningen om den offentliga sektorn under 1980-talet har inneburit att det har blivit en god spridning av grundforskning till de olika universiteten. De rörliga resurserna via forskningsråd och sektorforskningsorgan har ökat och spridits till de olika forskningsmiljöerna. Det innebär att den långsiktiga kompetensutbyggnaden inom forskningsområdet har fått en betydande förstärkning. De satsningar som har gjorts innebär att grunden har lagts för att kunna gå vidare och bedriva s.k. spjutspetsforskning inom vissa områden.

Den kartläggning som utredaren har låtit göra visar att forskningen om offentlig sektor kännetecknas av spridning över många problemfält och många mindre projekt. Kartläggningen visar också att den samhällsveten-

skapliga grundforskningen hittills har präglats av en tydlig disciplinbundenhet i sina analyser av den offentliga sektorn.

Spridningen av de tillgängliga forskningsresurserna och uppdelningen av forskningen om den offentliga sektorn i många kunskapsområden talar för att det bör ske en viss koncentration av resurserna. Vi delar därför utredarens uppfattning att en sådan koncentration bör åstadkommas genom ett samarbete mellan forskare inom olika kunskapsområden i form av mångvetenskapliga forskningscentra vid ett par universitet.

Vi föreslår i enlighet med utredarens förslag att ett forskningscentrum lokaliseras till vardera universitetet i Stockholm och universitetet i Göteborg. Verksamheten i Stockholm skall bedrivas i samverkan med Handelshögskolan i Stockholm. Flera remissinstanser har framfört önskemål om ytterligare centrumbildningar. Vi anser att den ram som angavs i 1990 års forskningsproposition för forskning om offentlig sektor inte medger någon satsning på ytterligare centra.

Vi anser i likhet med utredaren att satsningen på de båda centrumbildningarna bör vara långsiktig. Härigenom kan slagkraftiga enheter skapas som tar ett långsiktigt ansvar för kunskaps- och kompetensutveckling inom forskningsområdet och som ger goda möjligheter till forskarutbildning.

En forskningsmiljö måste enligt vår mening skapas som möjliggör ett samarbete mellan företrädare för flera vetenskapliga discipliner. Den studie som utredaren har låtit göra om forskningscentra vid svenska universitet och högskolor visar att mångvetenskap är på frammarsch i Sverige, liksom internationellt.

En god forskningsmiljö är dock inte liktydigt med ett antal forskningsprojekt under samma tak. De skisserade forskningscentras viktigaste uppgift måste vara att verka för och utgöra kreativa och klart identifierbara mångvetenskapliga forskningsmiljöer för forskningsprojekt av mer långsiktig karaktär.

Vi utgår i likhet med utredaren ifrån att dessa forskningscentra blir en mellanform mellan det löst uppbyggda nätverket och det permanenta forskningsinstitutet. Det är universiteten själva som bestämmer hur man organiserar sin verksamhet. Vi utgår dock ifrån att universiteten i Stockholm och Göteborg samt Handelshögskolan i Stockholm kommer att använda de medel som anslås på det sätt som man har angett i sina skrivelser till utredaren.

I skrivelserna anges att om och när riksdagen har tagit ställning i frågan kommer särskilda organisatoriska enheter att inrättas och styrelser för dessa att utses. Vi utgår ifrån att arbetsformerna inom centra blir sådana att samverkan främjas mellan centra, institutioner och forskare såväl vid berörda universitet/högskola som vid andra universitet och högskolor och att forskningsresultaten sprids via såväl grundutbildning som olika påbygg-nadsutbildningar. Vi vill särskilt understryka behovet av en nära samverkan mellan centret i Göteborg och institutet för kvalitetsutveckling i Göteborg, som är ett kollektivforskningsinstitut för att stimulera och underlätta kvalitetsutvecklingsarbete i det svenska samhället.

När det gäller inriktningen på forskningen vid de båda centra angavs i direktiven till utredaren att programarbetet huvudsakligen skulle gälla grundläggande forskning om den offentliga sektorns ledning, styrning, or-

ganisation och utvärdering. Det var också en av utgångspunkterna i den förfrågan som gick ut till samtliga universitet och till Handelshögskolan i Stockholm.

Universitetet i Göteborg har i sin skrivelse till utredaren formulerat ett övergripande principprogram med följande teman som skall ligga till grund för forskningen vid centrat i Göteborg:

- 1 Den offentliga sektorn i ett makroperspektiv,
- 2 Den offentliga sektorns inre organisering samt
- 3 Den offentliga sektorn och medborgarna.

Universitetet i Stockholm har i sin skrivelse till utredaren formulerat ett principprogram med följande teman för centrat i Stockholm:

- 1 De offentliga transfereringssystemen,
- 2 Utvärdering av offentlig verksamhet samt
- 3 Den offentliga sektorns ledning, styrning och organisation.

Det sistnämnda temat skall bedrivas i samarbete med Handelshögskolan i Stockholm, som i sin skrivelse till utredaren har formulerat ett program med temat: Ledning och organisation inom offentlig sektor.

Det som utredaren har presenterat i denna fråga bör betraktas som en utgångspunkt för det fortsatta programarbetet. Det ankommer på respektive centrumledning att precisera och fördjupa innehållet i principprogrammen.

Regeringen anser att centra bör tillföras tillräckliga resurser för att till respektive centrum kunna knyta vetenskaplig ledning och för att kunna skapa en stabil infrastruktur. När det gäller forskningsverksamheten anser vi att projekt vid centra till övervägande del bör finansieras genom att respektive centrums forskare söker och tilldelas forskningsbidrag från andra källor än centrets egen budget. Vi tar upp frågan om finansiering från forskningsråd och sektorsforskningsorgan i avsnitten 4 och 6.

Därigenom skapas enligt vår mening de bästa förutsättningarna för en kontinuerlig extern kvalitetsprövning av den forskning som bedrivs vid centret. Det får också den önskvärda effekten att respektive centrums utveckling kommer att bestämmas av hur goda projekt som centrets forskare initierar.

Regeringen föreslår att de båda forskningscentra vardera bör få disponera 1 500 000 kr. för budgetåret 1991/92 och ytterligare 2 500 000 kr. fr. o. m. budgetåret 1992/93. Den totala basen för vardera centret skulle därmed uppgå till 4 000 000 kr.

Regeringens förslag: Humanistiskt-samhällsvetenskapliga forskningsrådet (HSFR) tilldelas under budgetåret 1991/92 4 500 000 kr. för att finansiera

- dels disciplinforskningsprogram, varav ett skall avse statsvetenskap.
- dels ett gästforskarprogram vid Kollegiet för samhällsforskning (SCASSS) i Uppsala.

För budgetåret 1992/93 bör anslaget Humanistisk samhällsvetenskapliga forskningsrådet ökas med ytterligare 5 000 000 kr. Den totala ramen blir således 9 500 000 kr.

Utredaren: Humanistiskt-samhällsvetenskapliga forskningsrådet (HSFR) ges långsiktiga resurser för att kunna organisera högst femåriga stora forskningsprogram. De första programmen bör ha karaktär av disciplinprogram i statsvetenskap och i företagsekonomi. Disciplinprogrammen föreslås bli samordnade med uppbyggnaden av de båda centra och vetenskapligt prövade av HSFR.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har allmänt tillstyrkt utredarens förslag utan att närmare gå in på de tekniska lösningarna av programmen eller kopplingen mellan programmen och centra. Några remissinstanser invänder emot att HSFR:s prövning av disciplinforskningsprogrammen i den första omgången begränsas till enbart statsvetenskap och företagsekonomi. Program även inom andra discipliner föreslås.

Socialvetenskapliga forskningsrådet föreslår att medlen för de stora programmen bör ställas till förfogande för forskare från hela landet med inriktning mot de principprogram som föreslås för de båda centra.

Enligt *Forskningsrådsnämnden (FRN)* och *Universitetsoch högskoleämbetet (UHLÄ)* bör det ankomma på HSFR att med det framtagna materialet som underlag och i dialog med forskare från en rad discipliner successivt utforma dessa program. Liknande synpunkter framförs även av LO. *Svenska kommunförbundet* och *Landstingsförbundet* betonar att alla forskningsinstitutioner som vill och kan delta i programmen skall erbjudas möjlighet att göra det. *Humanistiskt-samhällsvetenskapliga forskningsrådet (HSFR)* anser att uppläggningsplanen av det företagsekonomiska programmet bör omprövas. När det gäller det statsvetenskapliga programmet föreligger det enligt HSFR en ganska detaljerad organisationsplan med specificerade delprojekt och planer för forskningsledning. Ett av disciplinprogrammen bör enligt HSFR därför få denna huvudsakliga inriktning.

När det gäller förslaget att HSFR finansierar ett gästforskarprogram vid SCASSS tillstyrks förslaget av bl.a. HSFR och FRN.

Skälen för regeringens förslag: De kunskapsområden, som har utvecklats under senare år nära knutna till enskilda vetenskapliga discipliner, bör förstärkas i form av disciplinforskningsprogram. Därigenom kan forskare inom hela högskolan erbjudas möjlighet att delta i kunskapsutvecklingen, liksom att behandla andra forskningsproblem än de som är aktuella vid de

båda centra. Regeringen föreslår därför att HSFR fr.o.m. budgetåret 1992/93 bör få disponera 9 500 000 kr. för att finansiera dels disciplinforskningsprogram, dels ett gästforskarprogram vid Kollegiet för samhällsforskning (SCASSS) i Uppsala.

Ett viktigt skäl för att HSFR bör ges en central roll vad gäller forskningsprogrammets genomförande är att HSFR redan tidigare har givits ett särskilt ansvar av statsmakterna för att stimulera och stödja detta forskningsområde. Bland disciplinerna som faller inom HSFR:s ansvarsområde finns också kärnämnen när det gäller forskning om den offentliga sektorn.

Regeringen föreslår att ett av de stora programmen bör avse statsvetenskap. Svensk statsvetenskap har tidigare genomfört två stora forskningsprogram om kommunal demokrati och kommunal självstyrelse vilka är internationellt unika. Inom ramen för utredarens uppdrag har ett förslag till ett statsvetenskapligt program för fortsatt kommunal forskning utarbetats under ledning av professor Gunnel Gustafsson. Programmet bör vara en värdefull utgångspunkt för HSFR:s fortsatta arbete. Det bör dock, vilket också varit utredarens mening, stå rådet fritt att lägga upp verksamheten på det sätt som man bäst finner lämpligt.

Valet av ytterligare stora program bör göras av HSFR, med utgångspunkt i det av utredaren framtagna materialet och sedan forskare och forskargrupper inbjudits att inge projektförslag. Det ankommer på HSFR att vetenskapligt pröva och besluta om resurstilldelningen till olika delprojekt inom programmen. Vi vill här peka på att det vid remissbehandlingen av betänkandet (SOU 1991: 36) Ny kunskap och förnyelse, har framkommit åtskilliga konstruktiva förslag om angelägna forskningsbehov. Vi förutsätter att både forskarna inom området samt HSFR och andra forskningsfinansierande organ tar del av dessa förslag.

Utredaren har föreslagit att medel avsätts för fullföljande av den medborgarundersökning som görs i anslutning till 1991 års val. Den finansieras det första året genom anslag från civildepartementet och de båda kommunförbunden. HSFR bör pröva angelägenheten av detta projekt och avsätta eventuellt erforderliga resurser för ändamålet inom ramen för de medel som anvisas för forskning om den offentliga sektorn.

Av det belopp som ställs till HSFR:s förfogande föreslår regeringen att medel avsätts för att ge Kollegiet för samhällsforskning (SCASSS) i Uppsala resurser för att utforma ett tema om förnyelsen av den offentliga sektorn i sitt gästforskarprogram.

Forskningen vid SCASSS avser grundforskning. Verksamheten är uppbyggd kring ett antal teman. Till dessa teman har knutits ett nätverk av svenska och internationella forskare. Man har dessutom ett särskilt gästforskarprogram. De utländska gästforskarna föreläser och har ofta seminarieverksamhet vid de olika universiteten och högskolorna.

Verksamheten vid SCASSS finansieras av HSFR tillsammans med Forskningsrådsnämnden och Riksbankens jubileumsfond.

Om verksamheten vid SCASSS ej skulle fortsätta sedan den gällande finansieringen upphört, bör HSFR dock även därefter avsätta vissa medel för gästforskare.

Utredaren har föreslagit att en professur i statsvetenskap, med särskild

inriktning mot offentlig förvaltning, inrättas vid universitetet i Uppsala. Som motiv anförs att sådana professurer finns inrättade vid övriga universitet. En vetenskaplig lärartjänst med denna inriktning saknas i Uppsala, trots att en omfattande statsvetenskaplig grundforskning om den offentliga sektorn där har bedrivits på hög nivå under lång tid.

Regeringen anser sig inte kunna biträda utredarens förslag i denna del. Detta gäller trots att förutsättningarna för grundforskning inom området vid detta universitet är särdeles goda. Efter det att förslaget framlades har riksdagen beslutat om nya regler för inrättande av professurer. Enligt dessa ankommer det på Uppsala universitet att som ett led i sin egen planering bedöma behovet av en professur i statsvetenskap med denna inriktning.

5. Kontakter mellan forskare och praktiker

Regeringens bedömning: Olika kanaler bör tillskapas

- dels för att föra ut forskningsresultat till dem som är praktiskt verksamma inom offentlig sektor
- dels för att återföra erfarenheter från förnyelsen inom den offentliga sektorn till det vetenskapliga fältet.

Remissinstanserna:

Flera remissinstanser tar upp frågan om forskningsinformation och möjligheterna att sprida resultaten från forskningen. Man pekar på behovet av att finna former som säkerställer att forskningsresultat uppfattas som relevanta och som därigenom kan omsättas i den offentliga sektorns utvecklingsarbete.

Skälen för regeringens bedömning: Regeringen delar remissinstansernas uppfattning att det måste skapas kanaler för kontakter och informationsutbyte mellan forskningen och de praktiskt verksamma inom den offentliga sektorn.

Denna fråga bör därför särskilt uppmärksammas av HSFR, liksom av centra. Samråd bör ske med den tidigare nämnda arbetsgruppen (C 1991: A) som består av företrädare för staten, kommunerna och landstingen.

I den skiss till statsvetenskapligt program som bifogas utredarens betänkande betonas vikten av att det kommer till stånd en kontinuerlig dialog mellan forskarna och de som är verksamma i det pågående förnyelsearbetet. Man föreslår bl.a. att det anordnas årliga konferenser där både forskare och praktiker presenterar idéer, projekt och resultat av utvecklingsarbete och forskning.

Även i skissen till företagsekonomiskt program påpekas att det kommer att krävas särskilda ansträngningar för spridning av resultaten till dem som deltar i samhällets policyskapande processer. Sådan forskningsinformation kan ges olika former, exempelvis genom att årliga konferenser anordnas med syfte att sammanföra forskning och praktik, att särskilda ansträng-

ningar görs för att popularisera forskningsresultat via professionella tidsskrifter med inriktning mot tjänstemän i offentlig sektor och att årsböcker och skriftserier produceras.

Vi utgår ifrån att dessa idéer prövas i det fortsatta arbetet.

Regeringen anser att förnyelsen av den offentliga sektorn måste bygga på ett kvalificerat utvecklingsarbete och utbildningsverksamhet för att utforma nya arbetssätt, ge verksamheterna en ny inriktning etc.

Forskningens roll i utvecklingsarbetet och utbildningen är betydelsefull. Den bidrar inte minst till det förändringsklimat som behövs för att förändringarna skall komma till stånd. Kommunernas, landstingens och myndigheternas utvecklingsarbete bör därför ha en hög grad av forskningsanknytning. Utvecklingsarbetet kan därmed fungera som en länk mellan forskningen och den praktiska tillämpningen av kunskapen.

Utländska erfarenheter av typen "schools of public affairs" ger talrika exempel på att det på olika sätt går att finna former för en utbildning som inte bara befruktar det praktiska utvecklingsarbetet, utan också ger värdefull näring åt forskningsverksamheten.

Civildepartementet har beslutat att tillsammans med Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet ge stöd till ett planeringsarbete vid högskolan i Örebro i syfte att tillskapa ett utvecklingscentrum för offentlig verksamhet. Ett sådant centrum bör kunna bli ett för det praktiska utvecklingsarbetet viktigt komplement till de föreslagna centrumbildningarna för grundforskning i Göteborg och Stockholm.

Det bör kunna fungera som en mötesplats mellan forskare och olika slag av praktiskt verksamma aktörer kring förnyelsarbetet i den offentliga verksamheten. Det bör bl.a. kunna organisera en utvecklingsinriktad utbildning för den offentliga sektorns förnyelse och ge ett kraftfullt stöd åt de offentliganställdas professionella ambitioner. Det bör på ett effektivt sätt kunna förmedla kunskaper som kommer från forskningen.

6. Finansiering från sektorsforskningsorgan

Regeringens bedömning: De organ som finansierar sektorsforskning bör inom sina respektive verksamhetsområden undersöka möjligheterna att finansiera forskning med anknytning till forskningsprogrammet.

Utredaren: Utredarens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna:

Det är i huvudsak de berörda sektorforskningsorganen som har behandlat denna fråga i sina remissyttranden.

Bygghälsorådet delar utredarens bedömning. *Arbetsmiljöfonden* är under vissa förutsättningar som gäller programmets inriktning beredd att

överbäga bidrag. Några remissinstanser pekar på sektorforskningsorganens möjligheter att utveckla metoder för utvärdering av den offentliga sektorns verksamheter.

Skälen för regeringens bedömning: Forskning som rör den offentliga sektorns ledning, styrning, organisation och utvärdering har en sektorsövergripande karaktär. Den ger en generell kunskap som inte är knuten till en enskild sektor. Självfallet bör, som forskningsrådsnämnden framhållit, inom såväl centra som disciplinprogrammen, problem kunna tas upp som har direkt relevans för olika sektorers styrning, förvaltning, och problemlösning. Härigenom skulle den teoretiska och generellt inriktade forskningen kunna få ökad konkretion och verklighetsanknytning och en kritisk sektoriell förvaltningsforskning skulle främjas.

Regeringen bedömer att det finns goda förutsättningar för att även sektorforskningsorgan skall kunna ge långsiktigt stöd till de föreslagna forskningscentra. Vi äremellertid inte beredda att föreslå att vissa medel eller viss andel av de medel som disponeras för sektorforskning avsätts för forskning som gäller den offentliga sektorns ledning, styrning och organisation. Den närmare inriktningen och omfattningen av sektororganens insatser måste enligt vår uppfattning vara ett ansvar för de berörda myndigheterna.

7. Uppföljning och utvärdering av forskningsprogrammet

Regeringens bedömning: Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet (HSFR) och universitets- och högskoleämbetet (UHÄ) bör få i uppdrag att utvärdera forskningsprogrammet.

Utredaren: HSFR bör få ett ansvar att följa och utvärdera de båda forskningscentra, de stora forskningsprogrammen och det internationella gästforskarprogrammet.

Remissinstanserna:

Humanistiskt-samhällsvetenskapliga forskningsrådet förklarar sig berett att genomföra utvärderingar av det slag som utredaren har föreslagit. *Universitets- och högskoleämbetet* menar att de föreslagna centra blir en del av det samlade högskolesystemet. Utvärderingen av centras kvalitet faller således inom UHÄ:s ansvarsområde.

Skälen för regeringens bedömning: Forskningsprogrammet om offentlig sektor bör enligt vår mening ses i ett sammanhang, även om det är uppdelat på två centra och flera disciplinprogram. Det är därför viktigt att det sker en samlad bedömning av hela satsningen.

Vi anser att bedömningen av forskningen bör ske utifrån kriterierna inomvetenskaplig betydelse, vetenskaplig kvalitet, samhällsrelevans, långsik-

tig kompetensuppbyggnad, mångvetenskaplighet och koncentration inom ramen för fastställda temata.

Prop. 1991/92: 16

Riksdagens beslut angående omställning och minskning av den statliga administrationen innebär att UHÄ fortsättningsvis främst skall svara för uppföljning och utvärdering av utbildning och forskning inom högskolan. Utvärderingen av centras verksamhet faller därför främst inom UHÄ:s ansvarsområde. Utvärderingen vid HSFR berör främst den del av forskningsprogrammet som finansieras av rådet.

Eftersom en samlad bedömning av hela satsningen bör ske, är det viktigt att HSFR och UHÄ, utöver att svara för utvärdering av sina respektive delar, också samverkar vad gäller bedömningen av den samlade satsningen.

8. Finansiering av forskningsprogrammet

De beräknade kostnaderna för genomförande av forskningsprogrammet finns angivna i 1990 års proposition om forskning. Det gäller till att börja med 500 000 kr. som avsatts för budgetåret 1990/91. För budgetåret 1991/92 gäller ett belopp av 7 000 000 kr. Detta belopp har anvisats under civildepartementets reservationsanslag Utredningar m.m. Det belopp om 500 000 kr., som anvisats under anslaget för budgetåret 1990/91, ingår som en reservation i det belopp som är tillgängligt för budgetåret 1991/92 (7 154 203 kr. efter avdrag för mervärdesskatt). I den aktuella budgetpropositionen (prop. 1990/91: 100 bil. 15) förklarade sig regeringen ha för avsikt att återkomma till riksdagen med förslag om hur dessa medel skall fördelas.

I 1990 års proposition om forskning har förordats att 10 000 000 kr. tillförs för budgetåret 1992/93 för forskning om offentlig sektor, dvs. en total ram om 17 500 000 kr. vid periodens slut.

Regeringen förslag i avsnitten 3 och 4 innebär att de medel för forskning om offentlig sektor som finns anvisade för budgetåret 1991/92 och de medel som beräknas för ändamålet 1992/93, vilka får anvisas i sedvanlig ordning, fördelas enligt följande plan. (I beloppen inkluderas mervärdesskatt.)

Högskoleenhet/Ändamål	Belopp kr. 1991/92	Belopp kr. 1992/93	Summa
Universitetet Stockholm/ Handelshögskolan i Stockholm Forskning om offentlig sektor	1 500 000	+ 2 500 000	4 000 000
Universitetet i Göteborg, Forskning om offentlig sektor	1 500 000	+ 2 500 000	4 000 000
Humanistisk-samhälls- vetenskapliga forsk- rådet. Disciplinforsk- ningsprogram samt gästforskningsprogram vid SCASSS	4 500 000	+ 5 000 000	9 500 000
	7 500 000	+ 10 000 000	17 500 000

Medlen till universiteten bör fr. o. m. budgetåret 1992/93 anvisas under det under åttonde huvudtiteln uppförda anslaget Samhällsvetenskapliga fakulteterna m. m. Medlen för verksamheten vid centret i Stockholm bör anvisas till universitetet i Stockholm, som har att svara för den närmare fördelningen, liksom för förvaltningen av medlen i samråd med Handels-högskolan i Stockholm. Medlen till forskningsrådet bör anvisas under det under samma huvudtitel uppförda anslaget Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet. Regeringen återkommer i dessa anslagsfrågor i budgetpropositionen avseende budgetåret 1992/93.

9. Ärendet till riksdagen

Regeringen föreslår att riksdagen

1. godkänner att de medel som för budgetåren 1990/91 och 1991/92 har anvisats för forskning om offentlig sektor under trettonde huvudtitelns reservationsanslag Utredningar m. m. fördelas i enlighet med den fördelningsplan som regeringen föreslår (avsnitten 3 och 4).
2. godkänner de riktlinjer för resursförstärkningar för forskning om offentlig sektor avseende budgetåret 1992/93 som har angetts (avsnitten 3 och 4).

Utgångspunkten för utredaren har varit den omfattande förnyelsen av den offentliga sektorn under de senaste årtiondena. Förändringar kan förväntas bli ännu intensivare under 1990-talet. Förnyelsen skapar ett kunskapsbehov, vilket till en del kan tillgodoses genom befintlig kunskap. Till betydande del behövs emellertid ny kunskap, vilken endast kan genereras i grundforskningen. Utredarens uppgift har därför varit att studera möjligheterna att organisera utvecklingen av ny kunskap -dvs grundforskning vid universiteten – av relevans för förnyelsen av den offentliga sektorn.

Forskning om offentlig sektor har varit ett av statsmakterna prioriterat forskningsområde sedan början av 1980-talet. I **kapitel 2** redovisas utvecklingen inom forskningsområdet, som avgränsas till tre områden, nämligen folkstyrelse, förvaltning och sektorsövergripande aspekter på offentlig problemlösning. Det finns idag uppskattningsvis ett femtiotal professorer som bedriver forskning om den offentliga sektorn. Den nuvarande forskningen kännetecknas av god spridning på flera kunskapsmiljöer och många mindre projekt. Det innebär att grunden nu är lagd för att kunna gå vidare och göra spetsinsatser.

Det pågår en tyst frammarsch av institutionaliserat mångvetenskapligt samarbete. Det finns för närvarande ett 70-tal centrumbildningar med 800 – 900 forskare vid svenska universitet, vilka bedriver mångoch tvärvetenskaplig forskning. Exempel på centrumbildningar med inriktning mot mångvetenskaplig forskning om offentlig sektor redovisas också från Norge och Danmark. Flertalet forskningscentra i Sverige har initierats av forskarna själva. Mångvetenskapens utveckling utgör en viktig del av förnyelsen av universiteten.

I **kapitel 3** ges en kortfattad karaktäristik av förändringar som har skett inom de tre delområdena folkstyrelse, förvaltning och problemlösning under de senaste årtiondena. Den aktuella utvecklingen kännetecknas av en förskjutning från kollektivism till individualism samt försök att utveckla en långtgående institutionell autonomi och främjande av olika effektivitetsvärden. Sammantaget synes förnyelsen innebära framväxten av en öppnare och mera pluralistisk enhetsstat.

En genomgång av huvuddragen i strukturomvandlingen i det svenska samhället och i förnyelsen av den offentliga sektorn ger en bild av ett samhälle i snabb utveckling där de offentliga styrsystemen har tydliga svårigheter att hantera de ständigt nya villkoren. Problemen har till stor del att göra med den moderna demokratiska välfärdsstatens utmaningar.

Vad slags behov av kunskap skapar då förnyelsen av den offentliga sektorn? Behovet av ny kunskap är inte värdeneutralt. Vem som efterfrågar underlaget och vad som efterfrågas är avhängigt bestämda styrningsfilosofier. Den ena betonar styrningskapacitet med ett stort inslag av managementtänkande och marknadssystem. Informationen ska vara till nytta för dem som styr. Uppgiften blir att skaffa fram ny kunskap vilken antas medverka till ett mer effektivt resursutnyttjande. Den andra lägger stor vikt vid styrningsrepresentativitet och brett demokratiskt deltagande. Uppgiften

blir att ta fram kunskap som är anpassad till allmänhetens behov av information för att kunna utöva sitt demokratiska inflytande. Utredarens ståndpunkt är att den nya kunskapen bör utvecklas i sådana former att grundforskningens integritet bevaras. I praktiken kan därför forskningsresultaten tjäna båda syftena utan att något av dem i förväg angetts som mål för verksamheten.

I **kapitel 3** diskuteras även förhållandet mellan forskning och utvecklingsarbete. Vilken betydelse har grundforskningen när det gäller kunskapsanvändningen för förnyelsen av den offentliga sektorn? Utredarens slutsats är att den distinktion som brukar göras mellan grundforskning, tillämpad forskning och utvecklingsarbete inte fångar in de mångskiftande och obereäknliga former i vilka ny kunskap och nya produkter kommer fram. Omorienteringen och förnyelsen av den offentliga sektorn måste bygga på ett kvalificerat utvecklingsarbete och utbildningsverksamhet för att utforma nya arbetssätt, ge verksamheterna en ny inriktning etc. Forskningens roll i utvecklingsarbetet och utbildningen är mångsidig och viktig. Den bidrar på olika sätt till det förändringsklimat som behövs för att förändringarna ska komma till stånd. Förändrarna eller innovatörerna använder kunskaper och insikter som kommer från forskningen. Utvecklingsarbetet kan därmed fungera som en länk mellan forskningen och den praktiska tillämpningen av kunskapen. Den offentliga sektorns utvecklingsarbete bör därför ha en högre grad av forskningsanknytning.

I **kapitel 4** diskuteras hur en innovativ och internationellt konkurrenskraftig kunskapsutveckling om den offentliga sektorns förnyelse bäst ska kunna åstadkommas i Sverige. En analys av kunskapsförsörjning och kompetensutveckling leder fram till slutsatsen att en tänkbar fördelning av nya forskningsresurser inom området offentliga sektorns förnyelse kan ske efter två dimensioner: koncentration — spridning, fasta — rörliga.

I **kapitel 5** föreslås att de nya forskningsresurserna främst bör koncentreras till ett par mångvetenskapliga kunskapsmiljöer och att vissa resurser bör avsättas för stora forskningsprogram. Härigenom skapas slagkraftiga forskningenheter som långsiktigt kan ta ansvar för kunskaps- och kompetensutvecklingen. Genom att parallellt stödja stora forskningsprogram ges möjlighet att erbjuda forskare inom hela högskolan möjlighet att delta i kunskapsutvecklingen, liksom att behandla andra forskningsproblem än de som är aktuella vid de mångvetenskapliga forskningsmiljöerna som inrättas. Genom denna kombination av insatser är utsikterna goda för att åstadkomma en innovativ och internationellt konkurrenskraftig kunskapsutveckling.

Två nya forskningscentra föreslås skapas i Sverige — i Stockholm respektive Stockholm — vilka under tolv år får resurser för att organisera tematiskt koncentrerad och mångvetenskaplig grundforskning. Inriktningen ska handla om olika aspekter på styrning (folkstyrelse), ledning och organisation (förvaltning) samt utvärdering (problemlösning). Vid vardera av dessa forskningscentra har valts ut tre övergripande principprogram i dialog mellan utredaren och berörda universitet/högskolor. I Göteborg föreslås följande teman: Den offentliga sektorn i ett makroperspektiv, Den offentliga sektorns inre organisering samt Den offentliga sektorn och medborgarna. I

Stockholm föreslås följande teman: De offentliga transfereringssystemen, Utvärdering av offentlig verksamhet samt Den offentliga sektorns ledning, styrning och organisation. Det sistnämnda temat skall bedrivas i samarbete med Handelshögskolan i Stockholm: Ledning och organisation inom offentlig sektor.

Vidare bör Humanistiskt-samhällsvetenskapliga forskningsrådet (HSFR) ges långsiktiga resurser för att kunna organisera högst femåriga stora forskningsprogram. De första programmen bör ha karaktär av disciplinprogram i statsvetenskap och i företagsekonomi. Utredaren har initierat två disciplinprogram vilka föreslås bli samordnade med uppbyggnaden av de båda centra och vetenskapligt prövade av HSFR.

För att ytterligare accentuera programmets internationella dimension föreslås att Kollegiet för samhällsforskning (SCASSS) i Uppsala ges resurser för att utforma ett tema om förnyelsen av den offentliga sektorn i sitt gästforskarprogram. Dessa gästforskare utgör en nationell resurs och kan tillgodogöras alla universitet i riket.

Ansvar för uppföljning och utvärdering av forskningscentra, stora forskningsprogram och det internationella gästforskarprogrammet föreslås lämnas till HSFR.

En professur i statsvetenskap, med särskild inriktning mot offentlig förvaltning, föreslås inrättas vid universitet i Uppsala. Sådana professurer finns inrättade vid övriga universitet. Universitetet i Uppsala har hittills saknat en sådan professur, trots att omfattande grundforskning om den offentliga sektorn bedrivits under lång tid.

Slutligen föreslås att sektorsforskningsorganen, särskilt statens råd för byggnadsforskning (BFR) och arbetsmiljöfonden (AMFO), inom sina respektive program undersöker möjligheten att finansiera forskning med anknytning till FOS-programmet. Därvid förutsätts att de båda forskningscentra utvecklar ett långsiktigt samarbete med sektorsforskningsorganen på basis av de detaljerade forskningsprogram som ska formuleras. Den närmare inriktningen av de insatser som finansieras av sektorsorgan är emellertid ett ansvar för berörda myndigheter och bör komma till uttryck i deras verksamhetsplanering.

Brottsförebyggande rådet, Försvarets forskningsanstalt, Socialvetenskapliga forskningsrådet, Transportforskningsberedningen, Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi, Universitets- och högskoleämbetet, Humanistiskt-samhällsvetenskapliga forskningsrådet, Forskningsrådsnämnden, Statens råd för byggnadsforskning, Statens institut för byggnadsforskning, Arbetsmiljöfonden, Arbetslivscentrum, Expertgruppen för regional utveckling, Styrelsen för teknisk utveckling, Statens arbetsgivarverk, Riksrevisionsverket, Statskontoret, Statens institut för personalutveckling, Institutet för kvalitetsutveckling, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens centralorganisation Sveriges akademikers centralorganisation, Statsvetenskapliga förbundet, Föreningen Sveriges kommunalekonomer samt Beredningen för högre förvaltningsstudier.

Yttranden har också inkommit från Kommunforskning i Väst och Västsvenska kvalitetssatsningen.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde 29 augusti 1991

Närvarande: statsministern Carlsson, statsråden Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, G. Andersson, Lönnqvist, Freivalds, Lööw, Persson, Sahlin, Larsson.

Statsrådet Johansson anmäler fråga om forskning om den offentliga sektorn.

Regeringen beslutar att genom proposition lämna förslag till riksdagen om forskning om den offentliga sektorn i enlighet med bilagan till detta protokoll.

Ur protokollet:

Maud Melin

	Sid
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
1 Bakgrund	2
2 Offentlig sektor som forskningsområde	3
2.1 Den offentliga sektorns kunskapsbehov	3
2.2 Forskningens organisation och finansiering	4
2.3 Avgränsning av forskningsområdet	5
3 Mångvetenskapliga forskningsmiljöer	6
4 Disciplinforskningsprogram	9
5 Kontakter mellan forskare och praktiker	11
6 Finansiering från sektorsforskningsorgan	12
7 Uppföljning och utvärdering av forskningsprogrammet	13
8 Finansiering av forskningsprogrammet	14
9 Ärendet till riksdagen	15
Bilaga 1 Sammanfattning av utredningen	16
Bilaga 2 Förteckning över remissinstanserna	19
Utdrag ur regeringsprotokollet 1991-08-29	20

